

L'Estol de Llops

El Quadern de caça

Educar en la llibertat des de l'escoltisme

Acció Escolta de Catalunya

Carrer d'Avinyó, 44, 1r pis

08002 Barcelona

Telèfon: 936 011 643

Fax: 933 429 048

Email: accioescolta@accioescolta.org

Web: www.accioescolta.org

Assessorament lingüístic: Montse Alba i Enric Vaquer

Fotografies: Fons documental d'Acció Escolta de Catalunya

Il·lustracions i dibuixos: Cristina Bueno

Disseny i maquetació: Guadalupe Gaztañaga

Impressió: GAM Serveis Reprogràfics

ISBN: 84-87064-43-4

© 2004 Víctor Naranjo Mora, del conte "La llei del Poble Lliure", amb llicència per la seva publicació a Acció Escolta de Catalunya.

1a Edició. El quadern de caça. L'Estol de Llops

S'autoritza la reproducció total o parcial d'aquest document per qualsevol mitjà o procediment informàtic, i la distribució d'exemplars de forma gratuïta, així com l'exportació o importació sempre i quan se n'indiqui la procedència i en el cas del conte l'autoria. Aquest és un document al servei de l'educació popular i l'associacionisme educatiu elaborat per joves de manera voluntària.

Aquest llibre ha estat imprès amb materials que respecten el planeta Terra.

Benvingut/da i en bona hora a l'Estol!

Aquí som totes i tots amigues i amics, ens agrada jugar plegats i compartir les nostres descobertes...

Em dic _____

Visc a _____

El meu telèfon és _____

La meva escola és _____

L'Estol

Els llops són els meus companys a l'Estol. La meva sisena és _____ i necessito tenir els telèfons per passar la cadena

Es diuen	Els seus telèfons	Els seus e-mails
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Els Vells Llops són els caps escoltes i ens acompanyen a l'Estol

Es diuen	Els seus telèfons	Els seus e-mails
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

El nostre lema és *Tant com puc*

El nostre lema vol dir que cada dia t'hauries d'esforçar a fer les coses el millor que puguis, demanant ajut a l'Estol, sempre amb alegria, per aprendre noves coses, per ajudar els altres llops i a totes aquelles persones que ho demanin. Segur que cada dia es pot millorar!

La Llei de la Jungla

La Llei de la Jungla ens explica la importància d'ajudar-nos uns als altres. La Bagheera, la majestuosa pantera negra, et mostrarà la importància de treballar per a tot l'Estol, i no pensar només en el que un vol.

*"Com liana que puja pels arbres
a tothom nostra llei ha arribat;
car si el llop a l'Estol dóna força
tota força li ve de l'Estol"*

La Llei de l'Estol

A través dels Vells Llops aprendràs a conèixer a la Jungla com un llop més de l'Estol, seguint la Llei del Poble Lliure. Amb els ulls i les orelles ben oberts, fixa't en ells, h'aprendràs moltes coses i t'ajudaran en allò que necessitis.

L'Estol, com ja saps, està format per molts altres llops, per això, si escoltes els consells dels Vells Llops i les opinions dels altres membres de l'Estol, de ben segur que la teva cacera serà divertida i alegre, al mateix temps que et descobrirà nous coneixements.

El llop escolta i creu els vells llops i no només s'escolta a si mateix

Les màximes de Baloo

Baloo, el gran ós bru de la Jungla, ajudar a descobrir a Mowgli la llei que el va permetre viure al Poble Lliure.

Les màximes de Baloo són sis consells que ens dóna Baloo que ens serveixen per conèixer a l'Estol, per organitzar-nos, per facilitar la nostra convivència. T'ajudaran a entendre millor la Llei i el Lema de l'Estol per ser més feliços i viure en llibertat.

Recorda que els Vells Llops t'ajudaran a entendre i portar a terme aquestes Màximes.

- **El llop pensa en els altres.** La vida a l'Estol es basa en la convivència i en el respecte als altres. Les diferències d'opinions i els coneixements i consells dels més grans t'ajudaran a ser cada dia millor. Escolta'ls, tot i que no sempre hi estiguis d'acord

- **El llop obre els ulls i les orelles.** Hauries d'estar sempre alerta, atent a tot el que passa al teu voltant, intentant descobrir allò que passa, perquè passa. A través de l'observació aprendràs moltes coses noves

- **El llop és net i ordenat.** Els llops intenten ser nets i ordenats amb les seves coses i amb les del seu voltant. A casa, al cau i en tots els espais que ocupis, intentant deixar-los millor que no pas els has trobat. També és important que mantinguis el teu cos net i en forma

- **El llop diu la veritat.** La veritat et farà ser més lliure i feliç. Amb la veritat podràs ser just amb els altres, amb el Poble Lliure. La mentida, et fa ser injust amb els altres, i tot i que sigui difícil, la veritat és el millor camí per viure a l'Estol

- **El llop està alegre.** Jugar, aprendre, participar... són accions que ens fan sentir alegres. L'alegria és la millor manera de fer les coses cada dia, tot i que apareguin entrebancs. L'alegria de viure a l'Estol s'ha de compartir. No dubtis en explicar-ho als teus amics, a la teva família, a l'escola...

- **El llop respecta les coses i protegeix la natura.** Els llops molt sovint sortim a la natura, a fer excursions, campaments... A l'Estol li agrada molt fer activitats a la Natura, sempre respectant-la i tenint cura i respecte cap els elements que la formen (arbres, animals...)

La promesa

Em comprometo a fer tot el que pugui per complir la llei de l'Estol i fer cada dia una bona acció

La promesa dels llops és un dels moments més importants dins la vida de l'Estol. És un moment de celebració amb tots els altres llops, on et compromets cada dia a participar activament, a fer tot el que puguis en tot moment, dins de les teves possibilitats, sempre amb l'ajut de l'Estol.

Entenent i complint la llei de l'Estol, adquireixes el compromís d'ajudar a tots els llops i ser un exemple per a ells.

Fer cada dia una bona acció significa participar, ser actiu, implicar-te sempre que et sigui possible (a l'escola, a casa...).

La salutació

El llop té una salutació molt especial que simula les orelles del llop i simbolitza les dues lleis de la llei de l'Estol: "El llop escolta i creu els vells llops" i "El llop no s'escolta a si mateix". La mà dreta se situa a l'alçada de l'espatlla, amb el dit gros sobre el petit i l'anular, i el cor i l'índex estesos de forma separada, indicant que el gran protegeix el petit

El color de l'Estol

El color de l'Estol de llops és el groc. És el segon color en la piràmide de colors de l'agrupament representant els camps de blat de la vora del riu a les valls, al peu de la muntanya, després del blau dels castors

El tòtem

Representant un llop o el cap d'un llop del que pengen les cintes dels llops que fan el seu progrés. El tòtem identifica a tot l'Estol i permet observar el progrés de tots els llops

El meu agrupament

Es diu _____

El cau és el lloc de trobada i està a _____

Al poble o barri de _____

Les altres unitats són _____

Els colors del fulard són _____

Com ens organitzem a l'Estol

La sisena

Formades per sis llops. Les sisenes prenen el nom dels colors del cos del llop (gris, blanc, marró, negre, bru, verd, roig...)

La meva sisena és... _____

El Sisener i Subsisener

Cada sisena té un representant anomenat Sisener i un Subsisener que seran llops amb més experiència a l'Estol.

El meu /la meva sisener/a es diu... _____ el subsisener/a... _____

Les responsabilitats del Llop a l'Estol

Prenem responsabilitats a l'Estol. Tenim responsables del material, del manteniment del cau, de la biblioteca, de la farmaciola, de l'economia...

La meva responsabilitat... _____

El Consell d'Akela

És la reunió dels siseners, subsiseners i els Vells Llops per parlar de temes de funcionament o d'actituds dels llops. També és un espai de coordinació de l'Estol.

El Consell de Roca

És la reunió on es tracten temes importants a l'Estol, així com temes de progrés personal dels llops. S'anomena Consell de Roca a l'Assemblea de l'Estol, perquè és l'espai on es reuneixen els llops del Poble Lliure entorn a la roca del consell per decidir. Per tant és el lloc ideal per reunir-se i prendre decisions.

La llei del Poble Lliure. La història dels Llops

Escrit pel Víctor Naranjo
basant-se en l'obra "El Llibre de la Jungla"
de Rudyard Kipling

Mowgli entra al poble lliure

A les muntanyes de Seeonee, enmig de les selves de l'Índia, hi havia un grup de llops que vivien plegats i a qui la resta de la Jungla anomenava Poble Lliure, ja que tenien una llei que complien i respectaven amb l'alegria de saber que era beneficiosa per a tots ells. Els seus membres eren lliures i diferents als de la resta de la Jungla, perquè els altres no estaven tan ben organitzats ni se sentien tan units a cap grup. A més, aquesta llei també els feia lliures, perquè s'ajudaven els uns als altres a convertir-se en millors llops i perquè ho compartien tot.

El seu cap era Akela, un llop gris, que era qui tenia més experiència de tots. Akela sabia millor que cap altre llop on trobar aliment i també era ell qui millor els sabia guiar pels camins segurs, protegint-los de tot perill. Sempre que podia recordava als llops més joves i, fins i tot, als que no ho eren tant:

- És molt important seguir les normes de la Llei del Poble Lliure, perquè aquesta és sàvia i està feta per al bé de tothom. Per això, heu de fer cas dels vostres pares i guies, perquè ells són els que millor saben què és el més beneficiós per a vosaltres.

En canvi, a l'altra banda de la Jungla, a les runes d'una ciutat abandonada, es trobava el Poble dels Micos, els Bandarlog, que vivien d'una forma totalment oposada a la del Poble Lliure dels Llops, perquè no tenien cap llei.

Els Bandarlog no seguien cap norma ni estaven gens organitzats, perquè eren molt mandrosos i l'únic que els agradava fer era ser entremaliats i passar-s'ho d'allò més bé, molestant la resta d'animals de la Jungla, sense tenir-los el més mínim respecte. Anaven força bruts i menjaven molt malament, sovint massa, i acabaven tenint uns grans mals de panxa. En altres ocasions, menjaven molt poc, i llavors passaven gana, perquè com que no els agradava treballar gens, sempre intentaven aconseguir menjar fent el mínim esforç possible, o robant-lo a d'altres animals despistats.

Una tarda d'estiu, el Pare Llop i Rakxa, la Mare Lloba, i els seus quatre llobatons, van rebre una visita ben estranya al seu cau. Tot d'una, un petit nen, que amb prou feines

caminava correctament, va aparèixer, amagant-se de les urpes del tigre coix, Shere Khan, que se'l volia menjar. El nen va arrupir-se entre els llobatons buscant escalfor i aviat es quedà adormit.

Llavors, Rakxa va dir molt tendrament:

- Pobre, està tan indefens aquest cadell d'home. L'adoptarem com un dels nostres llobatons i li direm Mowgli, que en l'idioma de la Jungla vol dir "la Granoteta".

- Però l'hauré de presentar al Consell de Roca, amb la resta de cadells- va contestar el Pare Llop.

Al Consell de Roca es presentaven tots els llops del Poble Lliure, fins i tot els més menuts, perquè era una assemblea on era important saber l'opinió de tothom i a més a més, d'aquesta manera, s'acollien els nous llops dins del grup, donant-los la benvinguda. Akela va recordar:

- És molt important que decidim les coses democràticament, que vol dir comptant amb totes les opinions dels membres del Poble Lliure, perquè així sempre tindrem més opinions i maneres de pensar entre les quals poder triar el més convenient per a tothom.

Però una nit, Shere Khan, el tigre més egoista i malèvol de tot el bosc, va deixar-se caure per un dels consells i va voler parlar. Akela, com a bon cap, va permetre les seves paraules, ja que és molt important escoltar el que pensen i senten els altres:

- Aquest cadell d'home és meu, me l'heu pres! -va dir ben enfadat.

- Té raó. -van dir alguns llops- El cadell d'home només ens portarà problemes.

I quan ja semblava que la sort de Mowgli seria acabar a l'estómac del ferotge tigre, Akela va preguntar quins dos membres del Poble Lliure, que no fossin els seus pares adoptius, Rakxa i el Pare Llop, volien parlar en nom seu per a defensar-lo, perquè així ho dictava la Llei.

- Jo ho faré! -va dir amb decisió Baloo, el savi i divertit ós bru.- No crec que el cadell humà us pugui fer cap mal. Li ajudaré a descobrir la Llei del Poble Lliure, igual que ho vaig fer amb tots vosaltres.

I és que Baloo era el mestre de tots els llobatons, perquè els ajudava a descobrir tots els secrets i misteris de la Jungla, per així convertir-los en uns llops lliures, que fossin veritablement sans, forts, savis i feliços.

- També vull defensar-lo! -va cridar Bagheera, la pantera negra, que com era habitual en ella, s'havia esmunyit entre les plantes i els matolls, tan silenciosament que cap llop no havia pogut sentir la seva pre-

sència fins que no va parlar. La bondadosa i intel·ligent pantera va continuar:

- Akela! Poble Lliure! Ja sé que no tinc cap dret en aquesta assemblea, perquè no formo part del vostre Consell de Roca. Però, penso que matar un cadell és una vergonya! Estic segura que quan sigui gran us podrà ajudar en la cacera. I com que la llei ho dicta, voldria oferir un búfal que he caçat, a canvi que l'accepteu a l'Estol.

Després de reflexionar a fons les paraules de Baloo i Bagheera, els llops no van poder negar-se a què Mowgli entrés, com un més dels altres llobatons, en el Poble Lliure. Per això, Shere Khan va haver de marxar ben resignat, amb la cua entre les cames, sense poder sortir-se amb la seva. Akela, el gran cap dels llops, va voler fer una reflexió que considerava fonamental per als membres del Poble Lliure:

- Hem d'estimar-nos a nosaltres mateixos tal com som, amb les nostres virtuts i amb els nostres defectes. I, amb alegria i humilitat, valorar les nostres coses bones. Però també hem d'estimar els altres tal com són i valorar les seves coses bones amb alegria. Si no ho fem, i som orgullosos i egoistes, podem acabar sols.

Però com que Shere Khan era molt egoista i individualista, no volia respectar ni seguir les normes de ningú. I, tanmateix, estava tan equivocada que fins i tot estava disposada a matar cadells indefensos. Tots els animals de la Jungla, inclosos els elefants comandats pel seu cap Hathi, que també tenien una gran organització, van arraconar-lo i oblidar-lo. Fins que mai més no es va poder saber d'ell.

Mowgli descobreix la jungla

Al principi, els altres cadells, fills naturals del Pare Llop i de la Mare Lloba, Rakxa, miraven una mica estranyats el cadell humà, ja que, realment, trobaven que no s'assemblava gaire a ells, físicament. I com que es va adonar d'això, el Pare Llop es va apropar a ells i amb un gran amor els va dir:

- Llobatons! Per què el mireu amb tanta curiositat?

- Perquè no s'assembla a nosaltres. –va respondre el més eixerit de tots- És un altre animal! No sé si el vull a prop meu.

- S'ha de respectar i acceptar a tothom, encara que siguem diferents, perquè tots tenim coses bones i valorables. Les diferències s'han d'aprofitar com una riquesa que ens ha d'apropar, no separar, per així intercanviar coneixements que podem aprendre dels altres i la resta de nosaltres.

Els llobatons escoltaven embadalits. I aviat van comprovar que el cadell humà aprenia molt ràpidament les cabrioles que li ensenyaven i s'esmunyia per entre les roques i els matolls, amb la mateixa habilitat que ells. I el vailet, els ensenyava veritables proeses amb les seves mans humanes, tan difícils o

impossibles de fer amb les seves potes que els va deixar del tot admirats. I com que Mowgli i els llobatons s'equivocaven sovint en els seus intents d'aprendre nous moviments, de tant en tant es desanimaven. No obstant, Rakxa, els donava alè, dient-los:

- Els llops del Poble Lliure, ens hem d'esforçar el màxim i intentar fer les coses de la millor forma possible, fins poder dominar-les, ajudant els més grans als més petits. Però, si ens equivoquem o triguem en aprendre-les més temps del que pensàvem, no ens hem de desanimar ni perdre la paciència. Per això, el nostre lema és: TANT COM PUC!

- Tant com puc! –van repetir tots els llobatons amb més ànims que mai, gràcies a haver après el significat de les paraules de Rakxa.

Al dia següent mateix, Baloo va anar a buscar a Mowgli, al cau de la seva família de llops, per començar a ajudar a descobrir la vida a la jungla. El més important de tot, al principi, hauria de ser conèixer-se i agafar-se confiança. Per aquesta raó, Baloo, amb la seva tendresa, diversió i saviesa, procurava guanyar-se tots els llobatons a qui iniciava en el meravellós món de la vida de la Jungla. I fins aquell moment, des de feia molts anys, ho havia aconseguit amb moltíssims llobatons. En veure Mowgli, el primer que va fer va ser presentar-se:

–Hola menut! –va dir-li amb gran simpatia. - El meu nom és Baloo, i sóc qui t'ajudarà a descobrir la Llei del Poble Lliure. Com podràs veure sóc pesat i no gaire àgil, però tinc una gran voluntat i sóc tan persistent que sempre aconseguixo el que em proposo, perquè no em rendeixo ni desanimo amb facilitat. Tampoc no sé parlar massa bé, ni dir paraules boniques, però sóc sincer i dic la veritat.

- Per què és important dir la veritat? –va preguntar Mowgli, fins i tot ben sorprès ell mateix de ser capaç de parlar amb aquell ésser tan enorme i pilós. Baloo va adonar-se que Mowgli aprenia molt ràpidament, per això va contestar amb gran alegria:

- És molt important ser sincer i dir la veritat, perquè, a través de la veritat, totes les experiències que vius són més autèntiques. D'aquesta manera, és més fàcil que els altres sàpiguen quins són realment els nostres pensaments i sentiments.

La conversa continuava amb molt bon ritme. I Mowgli no només aprenia com s'havia de comportar un llop lliure, sinó que començava a distingir els diferents animals i plantes de la Jungla i quins eren els seus perills; i també a procurar-se bon aliment, per créixer fort i ràpid.

Baloo se sentia ben orgullós i alegre pels coneixements que anava assolint el vailet, amb tanta facilitat. I per aquesta raó i pel seu caràcter rialler, es passaven bona part del dia jugant, ballant i cantant, entre lliçó i lliçó. De cop, enmig d'un munt de rialles, Mowgli va preguntar:

- Això és aprendre, Baloo? Doncs és molt divertit!

- L'alegria i l'optimisme són els millors sentiments per afrontar tots els reptes de la vida. I aprendre, mentre es creix, és un dels reptes més importants per convertir-se en un llop lliure.

I entre joc i joc, sempre hi havia unes paraules per ensenyar-li en els diferents idiomes dels animals del bosc, com el que feien servir els ocells, o les serps, o els búfals. I entre elles, les paraules màgiques que podien estalviar-li algun atac o proporcionar-li ajuda: "Tu i jo som de la mateixa sang".

Però també els altres menuts llobatons participaven dels jocs i les descobertes. Els més avançats feien tot el que podien per facilitar les coses als més petits i novells, entre ells Mowgli. Un dia, Rakxa, li va dir en referència a això:

- Tots els llops i llobatons us heu d'ajudar, l'amistat i el companyerisme són molt importants, ja que totes les dificultats de la vida es poden superar més fàcilment amb el suport i l'ànim dels altres.

Hathi i els elefants assenyats

Una tarda a la vora del riu, mentre en Mowgli i Baloo estaven aconseguint menjar mig enfilats al tronc d'una palmera, per fer que caiguessin uns cocos ben plens de boníssim suc, va aparèixer la silenciosa pantera Bagheera i li va preguntar a Baloo:

- Ja ha descobert que és molt important jugar, però també caldria que descobrís que és important mantenir en bones condicions el cos.

- Bagheera, vella amiga, tot al seu temps.

- Potser el temps que descobreixi això és ara! – va contestar la pantera negra, amb la seva veu dolça i suau com la seda. I dirigint-se a Mowgli li va dir:

- Vols saber per què tinc aquest cos tan fort i sa?

- Sí, Bagheera. Com t'ho fas? –va respondre el noi amb gran curiositat.

- Doncs alimentant-me correctament, sense menjar poc però tampoc no massa i dins de les hores adients. Mantinent net el meu cos, rentant-me sovint al riu i exercitant els meus músculs per així conservar-me més àgil, forta i sana.

- Si t'alimentes bé podràs ser com Bagheera, Mowgli. – continuà Baloo, no volent perdre, ni per un instant, el fil de la conversa. – I bellugar-te tan veloçment i sigilosament que podràs estar atent a tots els sorolls i moviments de la resta d'animals de la Jungla. Així, descobriràs tots els secrets per sobreviure, i ser hàbil amb el teu cos, per defensar-te de tots els perills.

De cop, el terra va començar a tremolar per culpa de les passes atronadores d'un grup d'exploració del Poble dels Elefants. Comandats pel seu cap Hathi, va obrir-se pas entre els arbres fins situar-se just a la vora del riu. Un munt d'elefants de totes les mides, sobretot els més petits, van anar capbussant-se a l'aigua del riu. Però ho feien ordenadament, d'un en un, sota les atentes recomanacions de Hathi:

- Hop, hop, hop... ! Elefants, heu d'estar ben nets, però sense adormir-se. Hi ha aigua per a tothom. I no importa que els elefants siguem grans i pesats, ens sabem moure molt bé per tot arreu, perquè som observadors i ens ajudem els uns als altres. Hop, ho, hop... ! Anem, anem, que no tenim tot el dia...

I els elefants el miraven embadalits, rentant-se d'allò més enèrgicament, però amb una gran alegria. Divertint-se moltíssim xuclant aigua amb les seves trompes i fent-les servir d'improvisades dutxes. Hathi continuava donant-los consells:

- Assenyadament, amb ordre i organització, és com millor es pot portar a terme qualsevol de les activitats de la vida. Sobretot les activitats que es fan en grup, perquè així tothom sap el que li toca fer i no es perd el temps inútilment, que podria servir per fer d'altres coses.

Mowgli escoltava i mirava amb gran atenció, mentre Bagheera pensava que aquella apari-

ció no podia haver estat més oportuna. Hathi, igual que d'altres companys, ajudava els elefants més novells. Però vet aquí que el gran i savi elefant va adonar-se de la presència del cadell humà i el va convidar amb la mirada a afegir-se a la rentada general. Mentrestant, deia amb gran convicció, dirigit-se també al vailet:

- És molt important la higiene personal, perquè així ens sentirem millor i podrem mantenir-nos més sans.

- Mira, Mowgli, aquests elefantets! –va dir Baloo.- Ells i els llobatons procuren fer-ho de ben petits per així no assemblar-se a Tabaqui, el xacal, que sempre fa pudor perquè va ben brut i no es renta mai i que només menja porqueries i deixalles que no el nodreixen gens.

Mowgli no va poder estar-s'hi més i, amb un salt ben propi de l'àgil Bagheera, va capbussar-se al riu. Els elefants el van acollir amb gran excitació. De tant en tant i per culpa dels jocs aquàtics o del vol d'un ocell o d'una papallona, semblaven distreure's, per això Hathi, com a bon mestre, va voler recordar:

- És molt important tenir cura del nostre cos, perquè és com un tresor, alimentant-nos bé (sense menjar ni poc ni massa), rentant-nos i descansant les hores necessàries cada dia i fent exercici.

El vailet va somriure i va fer un gest d'aprovació. Baloo i Bagheera van mirar-se Hathi amb un gran somriure d'agraïment. I és que ell era un dels més divertits i savis mestres que tenia la Jungla, tan plena que estava de fascinants animals.

I tornant a formar un grup organitzat, d'ara netíssims elefants, tal com havien aparegut d'entre la vegetació van desaparèixer, per així continuar explorant altres contrades.

Els bandarlog segresten Mowgli

Va passar el temps i el cadell humà, a mida que anava creixent, es feia més capaç de sobreviure a la Jungla, però encara havia d'aprendre moltes altres coses. Com de qui és important refiar-se i de qui no.

Tot i que Baloo havia avisat Mowgli que els Bandarlog no eren gens de fiar, ja que eren egoistes i només buscaven el seu benefici, sense voler ajudar ningú, més aviat volent aprofitar-se dels altres, el vailet va pensar que no eren més que exageracions d'ós vell.

- Mowgli! – va avisar amb afecte Baloo- Els Bandarlog són molt desendreçats, parlen del que no saben, i amb paraules que roben dels altres idiomes de la Jungla, ja que no tenen llengua pròpia de tan ganduls que són. Ah, i mai no acaben cap projecte. I com que no respecten, tampoc ningú no els respecta a ells. Per això tenen enveja dels llops del Poble Lliure. Així que no t'ajuntis amb ells. Són la vergonya de tota la Jungla!

- Segur que no poden ser tan dolents. –va pensar Mowgli igualment. I encara va dir:

- No vull fer el que dius, Baloo.

- Vailet, aquesta no és la millor manera de comportar-se dins del Poble Lliure. Si no et relaciones amb males companyies que no respecten res ni ningú, t'estalviaràs problemes. No te n'adones que és pel teu bé?

Però en veure que no semblava haver-lo convençut gaire, va afegir:

- No ens hem de queixar per les coses que no ens agraden, sinó que hem d'intentar veure la seva part positiva. Així les podrem entendre i després, valorar-ho molt millor.

En qualsevol cas, durant un cert temps Mowgli va ajuntar-se amb un grup de micos membres dels Bandarlog i va arraconar tots els aprenentatges adquirits fins llavors, sense seguir la llei del Poble Lliure. Va embrutar la Jungla amb sorolls i deixalles i es va dedicar a molestar d'altres animals pacífics que no volien problemes. Però l'amistat dels micos era molt interessada, donat que no estimaven de debò a Mowgli ni el valoraven. L'únic que volien, amb les seves distraccions i procurant-li un fals afecte ple d'hipocresia, era que els ensenyés a fer-se millors aixoplucs amb branques i fulles. Els era ben igual si es trobava feliç o trist, si tenia gana o fred, ni qualsevol de les altres coses importants que tot ésser necessita per sobreviure a la Jungla.

Tanmateix, aviat comprovaria que Baloo sabia molt bé del que parlava. Un dia, mentre Mowgli dormia ben plàcidament al damunt d'una branca, un grup de micos van llençar-se al seu damunt i el van empresonar. I com que no seguien cap norma i eren egoistes i entremaliats, bruts i gens respectuosos amb cap animal de la Jungla, van

aprofitar la seva ingenuïtat per segrestar-lo i portar-lo al seu refugi, a les runes de la ciutat abandonada.

Per sort, un ocell el va veure i com que Mowgli dominava tots els llenguatges de la Jungla, va poder recordar les paraules màgiques que li havia ensenyat Baloo. I amb gran esperança, va demanar l'ajuda de l'ocell, dient:

- Tu i jo som de la mateixa sang! - sense que els micos l'entenguessin.

L'ocell, entenent la importància d'aquelles paraules, va anar a cercar auxili, volant a gran velocitat, fins arribar al costat dels seus millors amics, Baloo i Bagheera.

Bagheera, Baloo i Kaa rescaten Mowgli

Tots dos, pantera i ós, ben preocupats pel seu amic Mowgli, van decidir anar a cercar a la sàvia i vella serp pitó Kaa, ja que era la fera més temuda de la jungla pels membres del Poble dels Micos, perquè podia hipnotitzar-los amb la seva mirada i el moviment ondulant del seu cos, i així caçar-los fàcilment. Ja de molt petits, els Bandarlog havien d'escoltar terribles llegendes sobre la serp, per a que es portessin millor, tot i que ja hem dit que els Bandarlog eren tan entremaliats que ni tan sols podien educar bé als seus cadells.

- Sàvia Kaa, ens hauries d'ajudar a recuperar el nostre amic, el cadell humà – va demanar-li dolçament i suau Bagheera.

La serp, que estava ben arremolinada sobre si mateixa, enmig d'una becaina no gaire profunda, abans d'obrir la boca, va pensar per a si mateixa:

- Hem de ser generosos i compartir totes les nostres coses positives amb els altres, perquè així ells també ho faran amb nosaltres. El que conrees, és el que reculls. Però s'ha de donar sense esperar res a canvi, sinó per la simple satisfacció de compartir.

Kaa sempre trigava una mica en respondre, ja que era molt vella i sàvia i li agradava molt rumiar molt bé les respostes, per així no dir cap ximpleria, ni haver de rectificar. Era molt prudent amb el que deia i quasi et podies adormir esperant la seva rèplica, cosa que a ella li convenia, igual que quan deixava estabornides les seves preses, mitjançant aquest sistema encisador.

- Ssssss...- va respondre la serp, amb una veu quasi xiulada i ben hipnòtica.- Ssssss... No sé pas si em convé. Ssss... N'he sentit parlar d'ell, però... Ssss... M'assegureu alguna bona cacera per portar-me a l'estómac?

- Sí, sí, Kaa, vella serp - va seguir convencent-la Baloo.- Farem el que sigui per tu, per agrair-t'ho, però sabem que els Bandarlog et temen molt i que ets l'única que et pots enfrontar a ells amb possibilitats de recuperar el vailet.

- Sss... Bé, això que dius gran ós és ben cert. Ssss... Prepararem un bon pla i no hi haurà manera que ens puguin guanyar. Ssss... Però no cal que em doneu res a canvi, m'agradarà molt ajudar-vos.

Bagheera i Baloo van posar-se molt contents i van sortir a corre-cuita cap el refugi dels Bandarlog, a les runes de la ciutat abandonada, ja que volien arribar a temps abans que el vailet no hagués pres mal. I malgrat que Kaa era molt vella i no tenia cames, tot i haver-se de moure lliscant pel terra de la Jungla o entre les branques dels seus arbres, la veritat és que ho feia veloçment.

Mentrestant, entre el Poble dels Micos, Mowgli va ser obligat a ensenyar-los com construir els sostres de branques i fulles per aixoplugar-se. Però encara que ell ho va intentar amb molta voluntat, els micos no van fer-li ni cas i en un obrir i tancar d'ulls es van posar a cantar unes cançons amb lletres plenes de disbarats i ximpleries. També a ballar com a bojos per tot arreu, desendregant totalment el seu propi campament.

I quan pensava que ja no podria tornar mai més amb els llops del Poble Lliure, de sobte, van aparèixer Baloo i Bagheera. Van decidir atacar tots dos alhora, per poder-lo alliberar dels micos, amb moviments valents i ferotges. Però els Bandarlog eren tants, molts més de cent, que en poca estona ja dominaven totalment la lluita, tenint a la intel·ligent pantera i a l'enorme ós ben agafats.

- Ara és la meva, sss... -va dir-se a si mateixa Kaa, la sàvia serp.

Just quan els micos estaven a punt de donar per guanyat el combat, Kaa va aparèixer ballant, amb rítmics i estudiats moviments ondulants, i alhora fixant els seus hipnòtics ulls en els dels micos. Com que els Bandarlog són molt poc prudents, curiosos i tafaners, van mirar-la fins a oblidar-se de la baralla. En pocs segons, van caure rendits als seus peus, encantats i absolutament esclaus de la voluntat de Kaa. Fins i tot, Baloo i Bagheera, van caure en l'encanteri i es van unir al grup de micos que seguien embadalits els moviments i la mirada de la serp. Però Mowgli, en adonar-se, els va deslliurar amb un sobresalt. Llavors, els tres van poder aprofitar la confusió i l'atordiment generalitzat per fugir ràpidament.

Un cop es trobaven en un lloc segur:

- Mowgli, estem molt emprenyats amb tu! -va deixar anar força disgustada la pantera.- Per culpa de no fer-nos cas ni de respectar la Llei del Poble Lliure, ens has posat en perill a tots plegats. A nosaltres, els teus amics, i a tu mateix.

- Ho sento molt, estimada Bagheera! Estimat Baloo! Ara he entès la importància de la Llei del Poble Lliure i que hem de confiar en els nostres guies i mestres. He passat tanta por! I m'he recordat tant de vosaltres!

- Estic segur que has après bé aquesta lliçó -digué l'ós amb serietat, però entendrit pel patiment del vailet.

Just llavors, Kaa va aparèixer, lliscant entre unes pedres properes:

- Sss... Bé, he pogut escapar sense prendre mal. Ssss... Vosaltres esteu bé?

- Sí, ara sí, gràcies a vosaltres. -va dir Mowgli. -Com és que no has fet servir els teus músculs per atrapar els micos, amb tots

els teus metres de cos haguessis pogut guanyar més fàcilment i ràpidament.

- Ssssss... Sempre és més important fer servir el cap i la intel·ligència, que no pas els músculs i la força. Ssss... D'aquesta manera, és més fàcil solucionar els conflictes, sense crear-nos estúpides complicacions ni prendre mal. A més a més, no s'ha de ser agressiu i violent mai, perquè la pau entre tots els animals és un dels valors més importants de la Jungla.

Mowgli se sentia trist per tot el que havia succeït. Llavors, amb gran dolçor, Bagheera va acariciar el rostre amb la seva gran i poderosa urpa i va murmurar-li:

- La Llei del Poble Lliure diu que si algú la trenca o l'oblida, però després es penedeix del seu error i li troba de nou el sentit i la torna a acceptar, ja no se n'ha de parlar més. El tema queda tancat. Això sí, recorda que sempre t'has d'esforçar amb alegria a fer tot el que puguis per aprendre i millorar com a llop, per així ajudar els altres membres de la Jungla que ho necessitin.

Quan va escoltar aquestes paraules, Mowgli va assentir i va cridar amb gran convicció:

- Tant com puc!

- Així m'agrada. -va respondre Baloo. I tots quatre van somriure.

Kaa ensenya a Mowgli el tresor amagat dels homes

Després de l'aventura amb els micos, Mowgli va fer molt més cas de les recomanacions de Baloo i Bagheera, perquè busquen el seu bé i l'estimaven de veritat.

I com que la serp Kaa també havia demostrat ser una bona companya del vailet, amb la seva saviesa i ganes d'ajudar, també es van acabar fent amics. Un dia quan la sàvia serp havia mudat la pell, cosa que feia freqüentment i que la feia sentir com a nova, va anar a cercar a Mowgli, per així celebrar-ho plegats, donant-se una bona remullada en una de les llacunes més formoses de la Jungla. Allà, van nedar amb gran alegria i després, a la vora de la llacuna, es van estirar a prendre el sol, sota l'intens blau del cel. Mowgli se sentia tan bé que va dir:

- Estimada Kaa, la meva serp predilecta! Som molt afortunats per tot el que tenim. La natura, amb l'aigua i el sol i la brisa, l'aliment, la llibertat i l'amistat de tants animals de la Jungla.

La serp, amb molta alegria, va veure que Mowgli havia madurat molt i après moltes coses i estant del tot d'acord amb el que havia dit, va respondre:

- Sss... La Llei del Poble Lliure, diu que hem de respectar la vida de tots els éssers, ssssss... I tenir cura de la natura i el medi ambient de la Jungla. Ssssss... D'aquesta manera, gaudirem de grans boscos i rius ben nets. I també d'altres generacions futures ho podran fer, ssssss...

Però encara tenia reservada una bona sorpresa al vailet:

- Sss... Saps, petit Mowgli, que jo sóc la més

sàvia i vella de les serps de tota la Jungla, ssss... Perquè conec tots els seus secrets. Ssssss... I per a celebrar la nostra amistat, vull compartir-ne un dels més importants amb tu, ssssssss...

Llavors, Kaa va dur Mowgli a la cova del tresor humà, on la Cobra Blanca vigilava de dia i de nit, perquè ningú no pogués robar, com si fos una missió molt important, mantenint intactes les relíquies i joies que a dins es trobaven. Però la Cobra Blanca era coneguda de Kaa i els va deixar passar i, fins i tot, va deixar que el vailet triés què volia quedar-se d'entre les joies. Mowgli va agafar un ankus molt luxós, fet de jade i or i amb incrustacions de rubí i maragdes. Però tot d'una, la Cobra Blanca va oblidar la seva generositat i els va voler atacar. Amb gran esforç, van poder sortir de la cova amb l'ankus en el seu poder. Ben enrabada, la Cobra Blanca, va escridassar-los:

- Aneu amb compte, l'ankus és la mort! És la mort!

I com que no estaven massa contents ni segurs pel que havia passat, van anar a par-

lar amb la prudent i intel·ligent Bagheera, per ensenyar-li el tresor i preguntar-li què en pensava:

- La Cobra Blanca té raó. L'home és ben capaç de matar per fer-se amb ell. –va sentenciar la pantera.

Llavors, Mowgli, ben conscient que aquell era un estri que els homes valoraven tant que fins i tot podien tornar-se uns assassins, va dir que no el volia i el va retornar a la cova de la Cobra Blanca, perquè ningú no pogués matar per culpa seva.

Bagheera el va esperar a la tornada i, ben orgullosa de l'acció que havia pres, li va dir:

- Recorda, estimat llobató, que les coses més valuoses de la vida no costen cap riquesa, perquè no es poden comprar amb res. Sinó que són regals de la vida i de la Jungla: com la natura, la llibertat, l'amor dels nostres éssers estimats i els nostres ideals.

Bagheera li diu a Mowgli que ha de tornar amb els seus

Va passar el temps i, Mowgli, que havia crescut molt, es va convertir en un veritable expert de la Jungla, perquè coneixia tots els seus secrets i era respectat per tothom.

El Pare Llop, Rakxa, i Akela estaven molt vells i d'altres germans llops havien format nous grups dins del Poble Lliure, seguint així el curs del cicle de la vida, que mai no havia deixat de funcionar des que la Jungla existeix.

Mentre sortia el sol darrere de les muntanyes, naixent un nou dia, Mowgli estava amb Bagheera gaudint de tots els petits sorolls que es podien sentir a la Jungla. La vella i intel·ligent pantera va veure'l ben capficat i certament canviat en la seva mirada. Va pensar que estaria bé parlar-li:

- Ho sents, amic meu? S'apropa el temps de la Parla Nova! La primavera!

- La Parla Nova? Ja ho sé, com cada any des que visc. No és cap novetat, Bagheera. –va contestar Mowgli, com pensant que era molt evident. Tot seguit va afegir:

- Els animals, quan han madurat prou, senten una força especial dins seu, com un impuls natural que els fa ajuntar-se en parella i procrear, per tenir cries que ompliran de vida nova tota la Jungla.

- Així és, estimat Mowgli –va dir amb la seva veu suau i captivadora. –Però aquest any és diferent, perquè també tu t'apropes a la primavera de la teva vida. No te n'adones? No et sents diferent? Ja no ets el petit cadell de qui amb tant d'amor vam responsabilitzar-nos Baloo, jo i la resta d'animals del Poble Lliure.

- La veritat és que ja no tinc ganes d'estar tot el dia saltant i corrent per la Jungla. Ni tampoc m'agrada tant com abans jugar amb els petits llobatons. Ara preferiria aprendre d'altres coses.

- Ha arribat el moment que tornis amb els teus. La llei del Poble Lliure diu que l'home ha de tornar amb l'home.

- Però si ja estic entre els meus. –va contestar Mowgli, certament confós.

- Vine, et mostraré una cosa.

Bagheera va portar Mowgli a la vora d'un riu i li va mostrar la seva imatge reflectida a l'aigua, per tot seguit preguntar-li:

- Ets conscient com has crescut, estimat amic? És el moment de tornar amb els teus, que són com tu. És la llei del Poble Lliure: créixer, fer-se fort, aprendre i partir per seguir nous rastres.

- Tens raó, he de cercar nous horitzons. Faré... Tant com puc! –va dir Mowgli il·lusionat, pensant ja en noves aventures.

- Així és, amic meu! –va animar-lo la tendra pantera negra.

Mowgli coneix la flor roja i la seva mare

Poc temps després, i amb el cor ple d'un sentiment entre il·lusionat i inquiet, Mowgli va voler sortir de dubtes i provar de conèixer els seus. Volia saber si algun dia podria tornar a viure amb ells i sentir-s'hi a gust. Llavors, va seguir les indicacions del vell búfal Mysa per arribar a un poblat humà.

- Veus aquella llum tan forta, brillant i que sembla màgica? –va dir-li Mysa.

- Sí que la veig. I sí que sembla màgica! –va respondre Mowgli veritablement sorprès i encuriosit.

- És la Flor Roja! És destructiva i pot cremar un bosc sencer en menys del que trigues en fer un sospir. L'he vist actuar més d'un cop, en caure un llamp al damunt d'un arbre. En pocs segons l'arbre es converteix en cendres. Per això s'ha de tenir molta cura amb ella, perquè és incontrolable i pot fer-te mal a tu i a tota la Jungla. Però sembla ser que l'home és l'únic que la sap dominar. On la vegis és que hi ha l'home. Per a ells és molt important per cuinar. No obstant, sembla

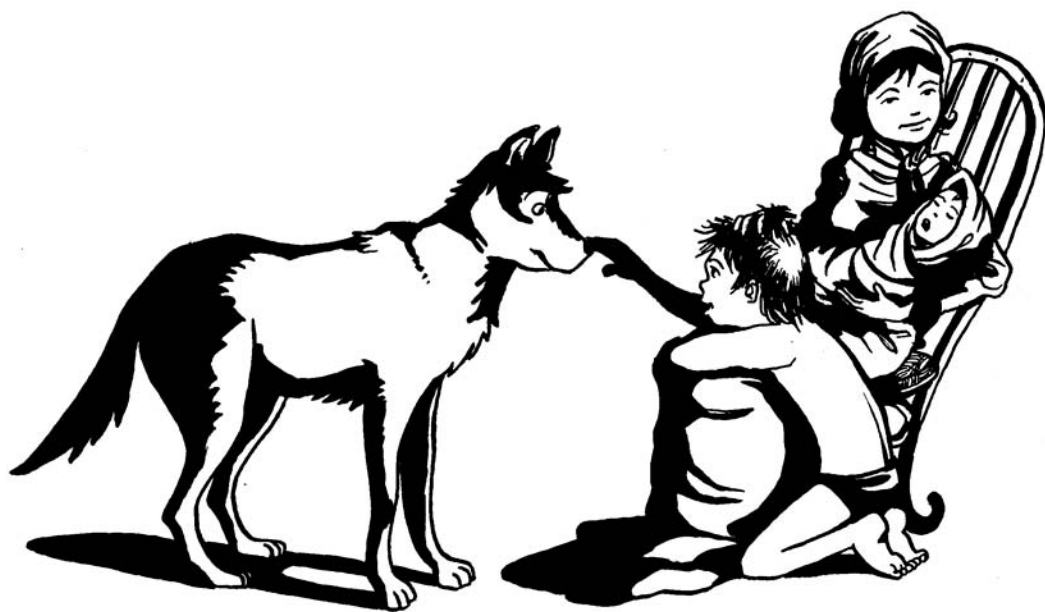
ser que també és màgia, ja que en els poblats i cases dels humans es reuneixen al seu voltant per sentir-se escalfats i units, mentre s'expliquen històries, canten cançons i celebren festes.

Agraït per la seva ajuda va acomiadar-se de Mysa i va continuar el seu camí. En veure el llum de la Flor Roja en una de les cabanyes, es va abocar a l'entrada suament i amb certa temeritat. Però no podia ni imaginar amb qui es va trobar. Sobtat, va reconèixer l'olor i la figura de la seva mare humana, Messua.

- T'has oblidat de mi? –li va preguntar el vailet.

- Però si ets el meu fill, a qui es va endur aquell terrible tigre! –va dir molt sorpresa i impressionada, en adonar-se que havia sobreviscut no només al tigre sinó a la resta de perills de la selva, vivint entre les feres, però ben alegre pel retrobament.–Et donava per mort, fill meu!

Tots dos sentien una forta emoció dins del cor i els ulls els brillaven d'allò més.

- Aquest és el teu germà. –li va dir la seva mare mostrant-li un bonic i dolç nadó. Per afegir, després:

- És molt important, per a tothom, tenir una llar i sentir-se estimat, enmig del recolzament d'una família.

Mowgli es va sentir realment confós, ja que fins ara, la seva família i els seus germans sempre havien estat els llops. Però Messua, amb el seu instint maternal, ho va intuir, així que li va preparar un bon àpat. Després, va escoltar amorosament totes les seves aventures, quasi fins a tancar-se-li els ulls de son. Llavors el va fer descansar, deixant-lo dormir, emocionat, però ben plàcidament.

Quan va despertar, un dels millors companys de Mowgli, el Germà Gris, va deixar-se veure a la porta de la cabanya, perquè estava preocupat pel seu estat i en veure'l tan a gust amb Messua, li va recordar:

- On hi hagi el teu rastre, hi haurà el meu, germà. Visquis on visquis, encara que sigui amb els d'una altra sang a la meva.

La seva mare, Messua, absolutament temerosa que Mowgli no tornés li va dir amb afecte i confiança:

- Et necessito amb mi. Torna a la teva llar.

- Tornaré, mare. T'ho prometo –contestà Mowgli amb satisfacció.

En el camí de tornada, el Germà Gris va voler dir la seva opinió, al respecte del retrobament de Mowgli amb la seva mare natural.

- Germà meu, em penso que haurem de convocar el Consell de Roca!

En la recerca de nous horitzons

Quan van arribar a casa seva, el Germà Gris i Mowgli es van trobar reunits als altres germans llops, que precisament parlaven amb Kaa i Baloo de com era d'important que l'homenet abandonés l'Estol de Seeonee, per retornar amb els seus. Tots se sentien molt emocionats, però una mica tristos pensant en la marxa del minyó. Però alhora ben contents pel convenciment de saber que les novetats que li esperaven en el futur serien meravelloses també.

- Ssss... Aquí conclou el teu rastre, amic meu! –va dir Kaa, acaronent el vailet, amb el seu propi cos, sinuosament.

- Akela i Bagheera ja t'ho van dir... L'home ha de tornar amb l'home –va continuar Baloo amb els ulls plens de llàgrimes. –Ets la cosa que més estimo en aquest món, homenet meu! Però la Jungla no t'expulsa, amic estimat. Continuaràs tenint el nostre suport, el de tot el Poble Lliure, per sempre més. Estiguis on estiguis.

- És Mowgli qui porta Mowgli amb els seus. Tu has decidit –va afegir el Germà Gris.

Per una banda, Mowgli sentia un gran impuls colpidor dins del pit, que el feia sentir tristor pel comiat de l'Estol. Però, per altra banda, tampoc no podia evitar cercar d'altres horitzons i tornar amb els seus, els humans.

- Aixeca la mirada, ferma! Tingues confiança! Sent l'alegria de descobrir nous rastres i nous camins! Vés amb els de la teva mateixa sang –va animar-lo Baloo, amb la seva greu veu d'ós, però mig trencada pel sentiment profund que tenia.

- Ssss... Recorda que sempre hem d'anar canviant la pell, per renovar-nos i millorar. Ssss... com faig jo i la resta de serps –digué Kaa.

Entretant, es va sentir moure's quelcom d'entre els matolls. I la sempre captivadora i poderosa presència de la bondadosa Bagheera va aparèixer en un obrir i tancar d'ulls davant de tothom. Visiblement emocionada, va dir amb convicció:

- L'amor és el sentiment més fort i positiu que es pot sentir. Amor als pares, als germans, als amics i companys, als guies i als mestres, a la parella... I a qualsevol ésser estimat. Per això, l'amor és el remei més universal per a tots els patiments i tristors.

Tot d'una, Mowgli es va abraçar a l'enorme i savi Baloo, i es va posar a somicar.

- No tinguis cap pena, homenet nostre –insistia Baloo-. Sempre podràs comptar amb nosaltres!
- Ssssss... Sempre costa mudar la pell, però sempre és per millorar, sss... -va dir amb molta saviesa Kaa. Baloo va continuar parlant:

- Tots els canvis costen de fer, però són molt importants per poder aprendre en cadascuna de les diferents etapes del nostre desenvolupament i de la nostra vida.

- Les estrelles s'apaguen –va udolar el Germà Gris-. D'ara endavant, seguirem nous rastres.

- Ho sé, ho sé. –va dir emocionat Mowgli. –Però vosaltres estareu sempre amb mi! Fins sempre, amics meus!

Sense repensar-s'ho gaire més, Mowgli va començar a caminar, diri-

gint les seves passes cap al poblat on vivia Messua, la seva mare humana.

- Recorda't que Bagheera t'estimava! –va dir la pantera. I mentre en Mowgli s'allunyava, li va repetir cridant:

- Recorda't que Bagheera t'estimava! Que tinguis una bona cacera!

I Mowgli, va desaparèixer en l'espessor de la Jungla, per emprendre un nou camí, cercant nous horitzons...

Participem i decidim. La cacera

Pensem la Cacera...

En Assemblea, amb tots els llops reunits, exposem el nostre desig, allò que ens agradaria realitzar amb els nostres companys: una festa, un viatge, una obra de teatre, etc.

Escollim la Cacera...

Tots junts, debatem amb l'objectiu de concretar la Cacera i passem a escollir, entre totes les propostes, una de definitiva per a tots els membres de l'Estol.

Preparem la Cacera...

Preparem diversos jocs, activitats i tallers, amb el suport dels Vells Llops. Ho deixarem tot enllestit per realitzar la Cacera.

Realitzem la Cacera...

Quan ja ho tinguem tot preparat començarem a viure i treballar la nostra cacera. De ben segur que riurem i aprendrem moltes coses noves!

Valorem la Cacera

Després de la realització de la Cacera, som capaços de valorar de forma objectiva el que ens ha agradat i el que no, i valorem també les coses que hem après.

Els llops celebrem la Cacera

Amb els resultats d'aquesta reflexió, siguin bons o menys bons, però sempre positius, fem una festa per celebrar la Cacera. Aquest és l'espai reservat per al teu progrés. Exposa el teu plantejament de superació personal i de contribució a l'Estol. Són els teus rastres. Pensa-ho bé i parla-ho amb els Vells Llops...

Territori de cacera de Kaa

Sóc Kaa, la serp pitó de la Jungla. Però, no te-meu, no tinc verí. Sóc enginyosa i astuta i si em segueixes i estàs amb les orelles ben obertes, molt podràs descobrir amb mi.

Em moc en silenci, amb precisió. Puc lliscar per les aigües i adoptar diferents formes, segons el moment i l'ocasió. M'agrada conèixer i aprendre noves coses, tinc molta curiositat per tot!

Vull ajudar-te a esbrinar i decidir quins seran els teus rastres en aquest territori de cacera. Els altres companys de l'Estol t'ajudaran en aquesta tasca. I no oblidis que Kaa, la teva amiga sempre està a la teva disposició!

Territori de cacera de Baloo

El meu nom és Baloo. Sóc el gran i savi ós bru de la Jungla. M'agrada compartir el temps amb els meus amics i amigues.

T'ajudaré a conèixer la llei de l'Estol, la importància de dir la veritat, de participar a l'Estol, de respectar les opinions i les decisions dels altres...

Pensa en el territori que rastrejaràs, el que vols aprendre i el que vols millorar. T'ajudaré a esbrinar els rastres que vulguis treballar.

Territori de cacera de Bagheera

Hola amics i amigues. Sóc la pantera Bagheera. Em moc ràpidament i silenciosa, estic sempre alerta de tots els moviments de la Jungla.

Conec els secrets per estar millor, sóc hàbil amb el meu cos, sé com tenir cura d'ell i m'alimento molt bé. T'ajudaré en els rastres que vulguis treballar per tenir un cos fort i saludable.

Territori de cacera de Rakxa

Sóc Rakxa, la mare lloba de Mowgli. Sóc molt afectuosa amb la meva família i amb tothom que conec. També sóc valenta i defenso i ajudo els que estimo, sense esperar res a canvi.

Sempre que ho necessitis em tindràs al teu costat, juntament amb els altres Vells Llops i tots els nous amics i amigues que tindràs.

Pensa detingudament el rastre que voldràs treballar en aquest territori de cacera.

Territori de cacera d'Akela

Sóc l'Akela, el vell Llop gris cap de l'Estol de Seeone.

T'ajudaré a superar les teves dificultats i a fer les coses en llibertat, a ser observador i descobrir com són els teus companys i companyes.

Recorda que sempre estaré al teu costat, com ho estaran els altres llops, plegats viurem moltes descobertes inoblidables.

Petjada de Baloo

Hauries de conèixer el funcionament de l'Estol i els que el formen, i participar-hi com un més. Pensa i decideix, amb l'ajut de l'Estol, els teus rastres, aquelles coses que vols aprendre durant aquest temps.

Quan et sentis feliç, còmode i participis activament en la vida de l'Estol comprovaràs que ja ets un llop més..

Territori de cacera de Kaa

Territori de cacera de Baloo

Territori de cacera de Bagheera

Territori de cacera de Rakxa

Territori de cacera d'Akela

Quines coses he après al llarg d'aquest temps?

Vaig decidir fer la promesa _____

A _____

El dia _____

Enganxo una foto o faig un dibuix

Petjada de Bagheera

Comences a assumir tasques i una actitud de compromís cap a la vida de l'Estol, acceptant les normes que regeixen la vida del "Poble Lliure".

Caldria que pensessis, amb el teu ajut a l'Estol, com treballes per millorar constantment. Decideix, de forma detinguda, els rastres que treballaràs en aquesta etapa per esforçar-te a aportar coses. Recorda que l'Estol també et pot ajudar.

Territori de cacera de Kaa

Territori de cacera de Baloo

Territori de cacera de Bagheera

Territori de cacera de Rakxa

Territori de cacera d'Akela

Quines coses he après al llarg d'aquest temps?

Petjada d'Akela

En aquesta etapa ja coneixes i participes activament en la vida del "Poble Lliure", el poble dels llops. Ara hauries de ser conscient que ets un exemple per als altres llops. També hauries d'ajudar aquells que acaben d'arribar a l'Estol i estar al seu costat.

Pensa els teus rastres per aquesta etapa, sent conscient que hauries de participar en totes les activitats de l'Estol, aportant idees, ajudant, animant, col·laborant...

Territori de cacera de Kaa

Territori de cacera de Baloo

Territori de cacera de Bagheera

Territori de cacera de Rakxa

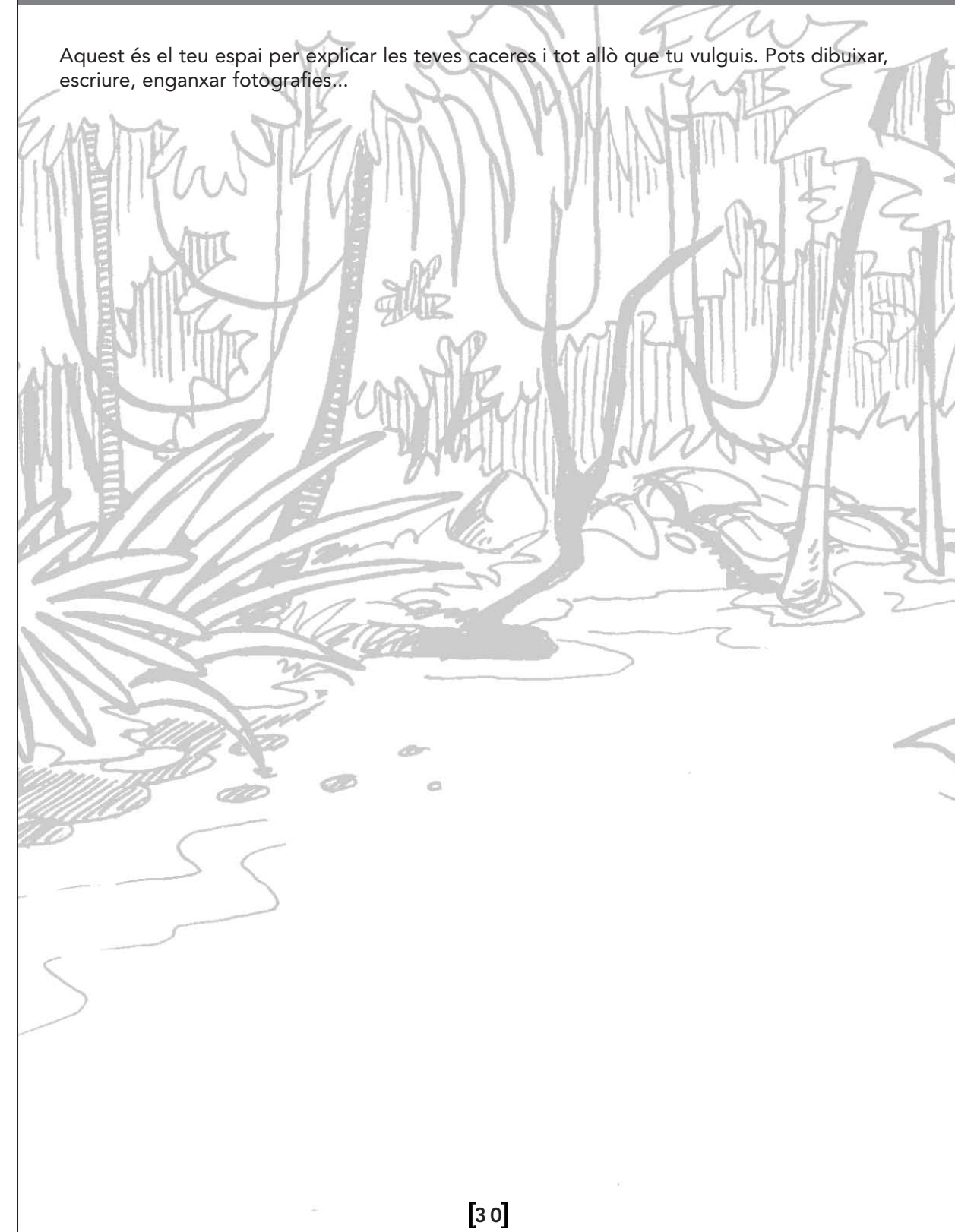
Territori de cacera d'Akela

Quines coses he après al llarg d'aquest temps?

Reflexions a la Jungla

Aquest és el teu espai per explicar les teves caceres i tot allò que tu vulguis. Pots dibuixar, escriure, enganxar fotografies...

El moviment laic i progressista

Un ampli ventall d'iniciatives
a favor de la llibertat i la felicitat de les persones

Esplais Catalans, l'Escola Lliure El Sol, la cooperativa Entorn,
la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, la Fundació Terra,
l'Associació de Casals de Joves de Catalunya
i Acció Escolta de Catalunya
formen el Moviment Laic i Progressista.

En el terreny de l'acció política i social,
l'MLP reivindica la salvaguarda de la dignitat humana
i l'autodeterminació de les persones
contra qualsevol limitació o pressió injusta.
L'MLP està compromès amb un impuls de canvi
de la societat a favor del lliure pensament, de la tolerància,
la diferència, el drets humans i la ciutadania.

edicions · col·lecció Quaderns d'educació popular

